

## Arrest

nr. 129 274 van 12 september 2014  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 28 april 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MICLOTTE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Het bestuur beval verzoeker op 28 april 2014, onder een bijlage 33bis, het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen. Verzoekers verblijfsrecht is verstreken sedert 31 oktober 2013. Hij legt voor het academiejaar 2013/2014 geen enkel document meer voor, met het oog op de verdere verlenging van zijn verblijf als student. Hieruit besluit het bestuur dat verzoeker zijn studies heeft stopgezet en hij niet meer voldoet aan de voorwaarden voor verblijf als student. Dit betreft de bestreden beslissing:

*“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN.*

*Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996; Overwegende dat de genaamde (...), gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;*

Artikel 61, §2.1°: *Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van de studies én is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;*

*Overwegende dat betrokkene in 2010 gemachtigd werd tot voorlopig verblijf om te studeren aan het ESCG te Brussel;*

*Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2013/2014 geen enkel document meer voorlegt voor de verdere verlenging van zijn verblijf als student;*

*Overwegende dat wij hieruit besluiten dat betrokkene zijn studies heeft stopgezet en hij niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld aan zijn verblijf als student;*

*Overwegende dat zijn verblijfskaart verstreken is sedert 31/10/2013.*

*In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven...*"

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan: *"Genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel*

### 3.2.1.1 Uiteenzetting van het eerste en enige middel

#### (a) Toepasselijke rechtsbepalingen

*i) Algemene beginselen van behoorlijk bestuur: Het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*

6. *Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat een bestuur bij het nemen van een beslissing de grenzen van de redelijkheid niet mag overschrijden.<sup>1</sup>*

7. *Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de verwerende partij haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en dient te stoen op een correcte feitenfinding. Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (zie bv. RvV 21 februari 2012, 75.522).*

#### (b) Toepassing op de zaak

8. *Wanneer voormelde rechtsregels worden toegepast op voorliggende zaak kan verzoekende partij enkel vaststellen dat voormelde beginselen zijn geschonden.*

9. *Het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden daar Verwerende partij niet alle elementen verbonden aan het dossier van Verzoeker afdoende in overweging heeft genomen en haar beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met het feit dat Verzoeker een aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie heeft ingesteld, en dat tegen het weigeren om die aanvraag in te willigen een beroep bij Uw Raad openstaat. Hieruit moet worden besloten dat Verwerende partij niet kan beslissen om Verzoeker louter op basis van het aflopen van zijn statuut als student het land uit te zetten.*

*A. MAST, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Wolters Kluwer, Mechelen,, p. 69, M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van Behoorlijk Bestuur, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, pr. 235.*

10. *Hieruit volgt eveneens dat de bestreden beslissing van de Verwerende partij als kennelijk onredelijk moeten worden beschouwd. Door op onvoldoende wijze rekening te houden met alle elementen van het dossier en Verzoeker te verplichten het land te verlaten, terwijl hij mogelijkwijze als familielid van een Unieburger het recht heeft om in België te verblijven heeft Verweerder een kennelijk onredelijke beslissing genomen.*

*Gelet op alle in het eerste middel aangehaalde argumenten moet dan ook besloten worden dat het eerste middel ernstig en gegrond is."*

2.2. Verzoeker verwijt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel te hebben geschonden, nu er een beslissing zou zijn genomen zonder dat met alle elementen rekening zou zijn gehouden. Hij stelt dat hij een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een burger van de Unie en tegen die weigering staat een beroep open. De verwerende partij zou *"niet kunnen beslissen om verzoeker uit het land te zetten louter op basis van het aflopen van zijn studies"*.

Verzoeker gaat voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing dateert van na de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij was derhalve op de hoogte van verzoekers aanvraag en van de beslissing die daaromtrent werd genomen. Er werd evenwel geoordeeld dat, gelet op het feit dat verzoeker na afloop

van zijn studies zijn verblijf verlengt doch niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument, er zich een bevel om het grondgebied te verlaten opdrong op grond van artikel 61, §2, 1° van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

*"§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten  
1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument."*

Verzoeker levert geen kritiek op de motieven van de bestreden beslissing en ontkent derhalve niet dat hij zijn studies heeft stopgezet, zijn verblijf tracht te verlengen, niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument. Hiermee toont hij niet aan dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze is genomen of gesteund is op onjuiste feitenvinden.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, niet schorsend is zodat verzoeker niet dienstig kan opwerpen dat dat beroep van enige invloed zou zijn op de wettigheid van bestreden beslissing. Bovendien

Verwerende partij heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan de verwerende partij gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, zij geen rekening zou hebben gehouden. Zodoende werd voldaan aan de zorgvuldigheidsplicht.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. De verwerende partij heeft zich bij het nemen van huidige bestreden beslissing gehouden aan de voorschriften van artikel 61, §2, 1° van de vreemdelingenwet, zodat verzoeker niet aantoonde dat hij zich tevergeefs afvraagt hoe de verwerende partij tot het nemen van die beslissing is gekomen.

Het enig middel is niet gegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

**Enig artikel.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC